

ادامه از صفحه ۷

چشم اسفندیار مبارزه با فساد

شاید امکان اطلاع رسانی آن به این جزئیات نباشد چون سالانه هزاران مجوز صادر می شود؛ اما مهم این است که وقتی شما به عنوان خبرنگار درخواستی می کنید اطلاعات به شما داده شود؛ اگر از پتروشیمی سؤال کردید که شرکت ایکس را شما با چه مبلغ و قراردادی و با چه شرایطی به ایگرگ واگذار کرده اید، باید پاسخ بدهند. یا به صورت قطر چکانی اطلاعات می دهند یا احتمالا اطلاعات کلی و به دردنخور می دهند. یا از شهرداری سؤال کنید که جزئیات ساخت پل صدر چیست، پاسخ نمی دهد.

لا البته من تصور می کنم اگر ما چیزی به اسم روزنامه نگاری تحقیقی در دنیا داریم، از همین بابت است که شاید همه جا همین طور است؛ ولی رسانه اگر بخواهد، خیلی راحت تر از ایجا می تواند به اطلاعات دسترسی پیدا کند و خطر کمتری هم بابت انتشار آن متوجه

اوست.

همین بحث این روزها را که دو میلیارد دلار اوراق قرضه در آمریکا خریداری شده است، چه کسی خبر داشت؟ چیز کوچکی هم نبود. همه اینها اموال مردم است که دست دولت است؛ بخش خصوصی نیست. یا چه کسی می داند که در شست و شوی متعلق به مردم است چه می گذرد؟ الان می دانید حقوق وزرای ما یا مدیرعامل شرکت ایران خودرو چقدر است؟ شما اگر جست و جو کنید متوجه می شوید که حقوق مدیرعامل سامسونگ یا رئیس جمهور آمریکا چقدر است؟ حلقه بسته است و چشمی جز چشمان این حلقه بسته بر آن ناظر نیست.

لا خیلی جالب است که در جریان تصویب مصوبه مجلس، قبل از نهایی شدن، این بحث مطرح بوده که آیا امکان انتشار اطلاعات اموال مشمولان این مصوبه وجود دارد یا نه. یعنی خود دست اندرکاران تدوین این مصوبه هم درباره این ماجرا شک داشته اند؛ اما درنهایت وقتی در صحن مجمع و در میان اعضای مصوبه طرح می شود، متوجه می شویم که نه تنها انتشار آن جرم تلقی می شود، بلکه مجازات سختی هم برای نشر دهندگان در نظر گرفته می شود.

بله، شش ماه تا دو سال مجازات دارد. البته برای انتشار اطلاعات ناشی از این مصوبه یک تناقض وجود دارد. آن هم اینکه با بحث حریم خصوصی مواجه می شویم؛ در بحث حریم خصوصی ما می گویم که افرادی که در منزلت های بالای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ورزشی قرار دارند و دارای نوعی شهرت هستند؛ حریم خصوصی شان خیلی کوچک است. علتش این است که اینها در یک مبادله با جامعه به این منزلت رسیده اند. اغلب مقامات یا انتخابی اند یا براساس قدرت عمومی در این منزلت قرار گرفته اند. عده ای از اینها مثل مدیران شرکت های دولتی بر اموال و پول مردم نشسته اند. مردم باید بداند دارایی رئیس جمهورشان چقدر است و وزیران چقدر حقوق می گیرند؛ اما شاید یک مدیرکل رده پایین تر خیلی مشمول این تعریف نباشد؛ یعنی اموال او مصداق حریم خصوصی تلقی شود. مصوبه مجمع قطعاً مغفله ای از سمت ها درست کرده، در بخش انتشار اطلاعاتش دچار تناقض شده است؛ یعنی انتشار اطلاعات مالی همه سمت ها را ممنوع کرده است. درحالی که باید قائل به یک دسته بندی می شد. این مصوبه، هم خودش اشتباه نوشته شده و هم نظریه جرم شناسی آن به کل به خطا رفته است.

لا به نظر شما چرا هم در آن قانون حق دسترسی آزاد به اطلاعات و همین مصوبه مجمع در ارتباط با نظارت بر اموال مسئولان، نقش رسانه و مطبوعات به شکل ویژه دیده نشده است؛ یعنی کلا قانون گذار هیچ توجه در بعد نظارت به عاملی مانند رسانه توجه نکرده است. اصلا نقشی برای رسانه قائل نیستند.

کاملا درست است. در این حلقه بسته تکنوکراتیک دولت، گردش اطلاعات چشم اسفندیار است. در این حلقه بسته، حتی روابط دوستانه بده بستانی که رخ می دهد، پوشاننده خیلی خطاهاست، اما با افکار عمومی دیگر نمی شود بده بستان کرد. مطبوعات به دلالت تضمینی، کلمه افکار عمومی هم در آن هست. مطبوعات برای خودشان که نمی نویسند، نظارت افکار عمومی برای این ساخت اداری مزاحم است. شما مثلا نمی دانید جزئیات انبوه قراردادهای نفتی ما چیست؟ ماجرائی سر کرسنت مطرح شد، اما دولت هیچ وقت جزئیات آن را طرح نکرد. دیوان محاسبات گزارشی داد. شما به عنوان رسانه باید بتوانید این اطلاعات را به سادگی بگیری. شرط لازم و تردیدناپذیر برای مبارزه با فساد اداری بیش از هر چیزی گردش آزاد اطلاعات است.

لا فکر کنم قدم بعدی باید این باشد که پیگیری کنیم که الان این مصوبه مجمع در چه مرحله ای است؟ در حال اجراست؟ به نهادهای مربوطه ابلاغ شده است؟ من بعید می دانم.

politics@sharghdaily.ir

شرق: یک پناهجوی ایرانی در یک مرکز اقامتی در جزیره دورافتاده «نانورو» به دلیل شرایط سخت و بد زندگی، خودسوزی کرد.
این چندمین خبر ناگوار درباره وضعیت پناهجویان ایرانی در استرالیاست که در دو ماه گذشته شنیده ایم. آنها از ۳۹ روز پیش به دلیل وضعیت شان شروع به اعتراض کرده اند، اما از دیدار معترضان با نمایندگان سازمان ملل جلوگیری می شود. این پناهجویان همان کسانی هستند که با وجود مخالفت دولت استرالیا با پذیرش آنها سختی راه را به جان خریده و با قایق از اندونزی خود را به استرالیا رسانده اند. کسانی که به جای زندگی بهتر از بازداشتگاه های مانوس، پایوآ و نانورو بسرورآورده و حالا به روند طولانی پردازش اطلاعات خود معترض هستند.

اخبارنظر ایران واسترالیا

استرالیا در تلاش است مهاجران غیرقانونی را به اجبار به کشورشان بازگرداند یا به کشور سوم منتقل کند، اما ایران تاکید دارد این افراد به طور قانونی ایران را ترک کرده اند و بازگشت آنها نیز باید دواطلبانه و به میل و اراده افراد مهاجر و پناهجو باشد.
محمدجواد ظریف، وزیر امورخارجه کشورمان نیز در سفر خود به استرالیا - اسفند ۹۶ - با جولی بیشاپ، وزیرخارجه این کشور درباره بازگرداندن اجباری پناهجویان ایرانی مذاکره کرد.
بیشاپ قبل از دیدار ظریف با بیان اینکه می خواهد مطمئن شود پناهجویان در صورت بازگردانده شدن به ایران اذیت نمی شوند، گفته بود «این مسئله بخشی از مذاکرات من با مقامات ایرانی خواهد بود و سال گذشته نیز در جریان سفر به تهران و مذاکره با محمدجواد ظریف این موضوع را مطرح کردم».
ظریف نیز بعد از ملاقات با او در جمع ایرانیان مقیم سیدنی درباره پیگیری وضعیت ایرانیان زندانی در استرالیا به اشاره گفته بود: «شماری از ایرانیان به اتهام ارتکاب برخی جرائم در این کشور زندانی هستند. البته توجیه پذیر نیست یک ایرانی به خاطر مسائل اقتصادی به قاچاق مواد مخدر و دیگر جرائم روی آورد».
او با تاکید بر اینکه «ما از حقوق همه ایرانیان مقیم خارج از کشور دفاع می کنیم»، به مسئله مهاجران غیرقانونی ایرانی در استرالیا اشاره کرد و گفت: «عده ای فریب گروهی دروغ گو را خورده اند که ما وظیفه خود را دفاع از حقوق همه ایرانیان می دانیم».
برخی از پناهجویانی که ظریف و بیشاپ از آنها حرف می زدند، بیش از هزار روز است که در بازداشت بوده و هنوز تکلیفشان مشخص نیست؛ بنابراین فشار عصبی در این شرایط سخت، برخی از آنها را به مرحله انجام اقداماتی همچون خودسوزی

و خودکشی می رساند. گویا شرایط به قدری سخت و تحمل ناپذیر است که پناهجویان رؤیای مهاجرت و زندگی در استرالیا را فراموش کرده و دیار باقی را ترجیح می دهند.
اگرچه دراین بین نیز گاهی ناکام مانده و ناچار به پرداخت جریمه می شوند.
همین اواخر فروردین بود که یک مهاجر غیرقانونی ایرانی به اتهام تلاش برای خودکشی محکوم به پرداخت ۲۰۰ دلار جریمه و ۱۲ ماه انجام خدمات اجتماعی شد.

اوضاع بد بازداشتگاه ها

مقامات اداره مهاجرت و پیمانکاران امنیتی استرالیا برای جلوگیری از انتقال این اعتراض ها به خارج از بازداشتگاه، حصارهایی در سراسر جاده ها ایجاد کرده اند و آن طور که رادیو نیوزلند در هفته اول فروردین اعلام کرده بود، دسترسی به نانورو به شدت محدود شده است.
این محدودیت تا حدی است که نمایندگان رسانه ها ملزم به پرداخت پنج هزار دلار آمریکا به صورت غیرقابل استرداد، برای هزینه درخواست روادید شده اند و شهروندان استرالیایی نیز برای سفر به نانورو باید یک ضامن محلی داشته باشند.
وضعیت نامناسب بازداشتگاه پناهجویان استرالیا در نانورو با انتقاد انجمن های حامی و نهادهای بین المللی مواجه شده است.
مقصود از وضعیت نامناسب، شرایط غیراستاندارد بازداشتگاه ۶۰۰ نفره مذکور و گزارش هایی مبنی بر آزارهای جنسی زنان و کودکان مهاجر است که در چند سال گذشته بارها منتشر و به آن انتقاد شده است؛ برای مثال همین دی ماه گذشته بود که یک

دیپلماسی

یک پناهجوی ایرانی خودسوزی کرد

مهاجرت به دیار باقی

کودک شش ساله ایرانی در این بازداشتگاه مورد آزار جنسی قرار گرفت.
مشکلات زندگی در این بازداشتگاه صرفا رسیدن به مرز خودکشی و موارد آزار جنسی که گزارش شده نیست و گاهی سهل انگاری پلیس استرالیا نیز موجب مرگ افراد می شود.
شبکه ای بی سی استرالیا به تازگی پرونده مرگ یک مهاجر غیرقانونی را بازخوانی و اعلام کرده بود علت مرگ او - جوان ۲۴ ساله ایرانی به نام حمید خزایی در بازداشتگاه پایوا کینه نو که وابسته به دولت استرالیاست - تعلل در رسیدگی پزشکی بوده است.

براساس اطلاعاتی که در این برنامه منتشر شد، بررسی یک پست الکترونیکی از سوی یکی از مقامات برای انتقال این مهاجر غیرقانونی به مرکز پزشکی مجهز، ۳۰ ساعت زمان برده بود؛ بنابراین این فرد که به دلیل عفونت، روزها دچار درد و رنج ناشی از مسمومیت خونی بود؛ مرگ مغزی شد.
مرگ این جوان ایرانی در مانوس، فقط چند ماه بعد از کشته شدن یک مهاجر ایرانی دیگر به نام رضا براتی، در بازداشتگاه پایوا کینه نو بود.
براتی بر اثر ضربه های مأموران امنیتی به سرش کشته شد.
گفتنی است که دادگاهی در پایوا کینه نو ماه گذشته دو نفر - جاشوا کالوویا یک کارمند سابق بنیاد بریتانیایی سپاه رستگاری و لویی افی یکی نیروی امنیتی بازداشتگاه مانوس - را به اتهام قتل براتی به ۱۰ سال زندان محکوم کرد که پنج سال آن تعلیقی است.

حمکی که کار ساز نشد

مقامات نانورو ابراز امیدواری کرده بودند این رای

بتواند از تکرار موارد خودکشی در میان پناهجویان و مهاجران غیرقانونی که نتوانسته اند براساس سیاست های سخت گیرانه استرالیا به این کشور راه یابند و راهی بازداشتگاه های مانوس در کینه نو یا نانورو شده اند جلوگیری کند، اما یک مورد دیگر خودسوزی که روز گذشته اتفاق افتاد، نشان داد این حکم بی اثر بوده است.
این مهاجر ایرانی به نام امید در بازداشتگاه استرالیا در نانورو، خود را در مقابل نمایندگان کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به آتش کشیده و حال او وخیم است.
پیتر داتون، وزیر مهاجرت استرالیا نیز ضمن تایید اینکه این جوان ۲۳ ساله دچار سوختگی شده است، درباره خودآزاری پناهجویان و مهاجران غیرقانونی هشدار داده است و گفته است که او را در صورت زنده ماندن و بهبودی به نانورو باز خواهد گرداند.
نکته تامل برانگیز این است که مقامات دولت های استرالیا و نانورو به تازگی اقدام به خودکشی و خودآزاری بازداشت شدگان در نانورو را «اعتراضی سیاسی» می نامند.

ویدئوی پخش شده از لحظه خودسوزی او نشان می دهد که وی پیش از روشن کردن آتش فریاد زده که در اعتراض به وضعیت سخت و بد معیشت در آنجا دست به این کار می زند و اینکه این اقدام نشان می دهد چقدر آنها از شرایطشان خسته هستند.
به نوشته گاردین، او به بیمارستان جمهوری نانورو منتقل شده، اما قرار است برای معالجه بیشتر به استرالیا انتقال یابد.
پیتر داتون نیز ضمن همدردی با همسر این جوان ایرانی گفت: این شرایط بسیار مایه تأسف است و امیدوارم همه کمک های پزشکی به این فرد ارائه شود.
گفتنی است که دو زن پناهجوی ایرانی از روز یکشنبه تاکنون در نانورو ناپدید شده اند و احتمال غرق شدن آنها وجود دارد.
همه اینها در حالی است که وضعیت پناهجویان در این بازداشتگاه ها هر روز میمتر می شود.
یکی از مسائلی که موجب افزایش این ابهام می شود حکمی است که روز سه شنبه - هفتم اردیبهشت - در کینه نو صادر شد و به موجب آن کمپ های پناهندگان استرالیا در خاک این کشور نقض قانون اساسی کینه نو است و باید بلافاصله تعطیل شود.
از سوی دیگر نیز پیتر داتون، وزیر مهاجرت استرالیا، روز چهارشنبه در واکنش به این حکم اعلام کرد دولت استرالیا خطمشی خود را تغییر نداده و هیچ پناهنده ای را به خاک خود راه نخواهد داد.
تقابل سیاست و خط مشی کینه نو و استرالیا راهی باقی نمی گذارد، غیر از اینکه منتظر مانده و ببینیم تکلیف پناهجویان ایرانی چه خواهد شد.

دسیخی

فروش ویژه فقط در فروشگاه اینترنتی بامیلو

amilo

Silvana

۲۸۵,۰۰۰ تومان

9 PCS

Porcelain dinner set

28 PCS

Silvana

Porcelain dinner set

با خرید سرویس ۹ پارچه سیلوانا سرویس ۲۸ پارچه چینی پورسلاین هدیه بگیرید

Dessini®
Enchanting Modern Life

فقط با ضمانت نامه پرتاب افزار پویا ارون

تولید شرکت گاندپد- ایران

amilo

www.bamilo.com

کوتاه د پلماسی

دیدار لاریجانی

بار رئیس سنای بلژیک

● **ایسنا:** رئیس مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه در دیدار با رئیس مجلس سنای بلژیک بر توسعه اقتصادی و برداشته شدن موانع تاکید شد، گفت که این سفر مقطع جدیدی برای همکاری های دو کشور به وجود آورده است.
علی لاریجانی در نشست خبری با کریستین دوفرین، رئیس مجلس سنای بلژیک، ضمن ابراز خوشحالی از حضور این هیأت پارلمانی در ایران، گفت: ما با کشور بلژیک از نظر دیپلماتیک یک رابطه طولانی داشتیم و همکاری های تجاری نسبتا پیوسته ای را در تاریخ گذشته مشاهده کردیم. او با بیان اینکه حضور رئیس مجلس سنای بلژیک در ایران فرصتی برای ایجاد حرکت قوی تر در روابط دو کشور محسوب می شود، به مذاکرات انجام شده در دیدار با رئیس مجلس سنای بلژیک اشاره و اظهار کرد: در این مذاکرات بر گسترش روابط پارلمانی دو کشور تاکید شد و اینکه زمینه های فعال شدن گروه های دوستی و کمیسیون های سیاست خارجی دو کشور فراهم شود.
رئیس مجلس سنای بلژیک نیز گفت: جمهوری اسلامی ایران در مبارزه با تروریسم تجارت و اطلاعات بسیار خوبی دارد و عامل مهمی در ثبات منطقه است. او افزود: این سفر می تواند تأثیر مثبتی را در گسترش روابط دوجانبه بیش از گذشته فراهم کند و از فراهم شدن فرصت سیاسی برای توسعه روابط نزدیک تر بین ایران و بلژیک خوشحال هستم.

ظریف مسافر آمریکای لاتین

● **ایسنا:** وزیر امور خارجه کشورمان در راستای سفر خود به آمریکای لاتین به کشورهای کوبا، ونزوئلا، برزیل، نیکاراگوئه و بولیوی سفر خواهد کرد.
سفر محمدجواد ظریف به این منطقه طبق برنامه ریزی انجام شده، از ۱۹ اردیبهشت آغاز شده و تا ۲۴ اردیبهشت ادامه خواهد داشت.
ظریف در جریان این سفر که هیأتی تجاری و اقتصادی نیز او را همراهی می کنند، علاوه بر دیدار با همتایان خود، با تعداد دیگری از مقامات این کشورها نیز رایزنی خواهد کرد.
در هفته های جاری شاهد سفر تعدادی از مقامات این کشورها به تهران بودیم چنان که مقاماتی از کشورهای برزیل و ونزوئلا به تهران سفر کردند.
سال گذشته نیز رئیس جمهور بولیوی به منظور شرکت در اجلاس سران گازی به تهران آمد.